

Review in English

Camilla Dal – article in Gefle Dagblad

A streamed salute to Piazzolla, master musician

Piazzolla, master of tangos, was celebrated by Gävle Symphony Orchestra. Lil Lacy and Bjarke Mogensen demonstrated an affinity for water that turned the whole concert into a celebration of the sea, Camilla Dal writes about this week's concert with Gävle Symphony Orchestra.

On Friday, Gävle Symphony Orchestra streamed an exciting and cleverly planned programme. On either side of a world premiere they offered a peak of artistic ripeness and a youthful breakthrough to success. The three pieces illuminated each other, it turned out, and the concert was even a salute to Astor Piazzolla, who renewed and developed the Argentinian tango.

The concert opened with his concerto for accordion and orchestra and concluded with Elgar's "Enigma Variations". In-between we witnessed the world premiere of "Aliento del mar" by Lil Lacy : commissioned for Bjarke Mogensen and Gävle Symphony Orchestra, this new work touches on Piazzolla as well as Elgar.

The pauses in the streaming were cleverly used for little personal presentations of the works and the solo instrument, but what actually struck me most while listening was the delightful way that different portrayals of water united these three works from different times and places.

Piazzollas "Aconcagua" från 1979 bärs av solistens till en början sorglösa flanerande, som orkestern omger med starka färger och ljus. Den smäktande andra satsens inledande ensamhet, mycket känsligt tolkad av Mogensen, lyfts så underifrån av en dov rytm som stiger till porlande glittrande flöden, tveklöst är det vatten vi hör. Tredje satsens vilda studsande tangosynkoper griper sedan tag med sin rytmiska dramatik så jag ryser.

Piazzolla's "Aconcagua" from 1979 moves forward with the soloist, who at first is content to stroll happily along, surrounded by strong colours and light from the orchestra. The yearning second movement opens with a solitude that was interpreted beautifully by Mogensen, and is then lifted from underneath by a dull rhythm, rising into something that is flowing, bubbling, glittering - there can be no doubt that this is water that we hear. After which, the wild and bouncing tango syncopations of the third movement so catch me with their rhythmic drama that I shiver.

The tango returned in Lil Lacy's "Aliento del mar". The title of the piece means "breath of the ocean" and refers to the movements of the tidal water. Cosmic pull, noises and plastic waste, the ocean is being influenced in many ways.

As indicated by the title, the work clearly breathes, its phrases and sections separated by pauses. Whizzing sounds, a rustle and short fragments of melody rise to the surface. I can see that the percussionists have plastic bags in their hands: they are meant to conjure up the particular clicking always present in the underwater world, but I'm not sure I actually hear them. Obviously, I would have preferred to sit in the hall.

The heavy basic gravitation of the form reinforces the delightful weightlessness that allows the melodies and the sounds to float. A section with the woodwind deep down muttering and mumbling has me think of music by the Icelandic pop artist Björk.

This is soon interrupted by vibrating swellings that lead into a tango melody, as if we were standing on the shore of a sea whose destiny is about to be decided. The end comes in the shape of a bright, freely rising melody in the accordion, a question full of hope that sounds on within me when the music is over.

Elgar's fourteen "Enigma Variations" were written in February 1899. In the score, Elgar indicated that the work is a portrayal of friends of his, but who those might be was not determined till after his death. On his part, he didn't see this as an important matter, he viewed his work as a piece of music whose enigma needs not be solved.

I prefer to listen without knowing the correct answers and am even here struck by a sense of water and of changing weather. Wind and lightning are interspersed with passages of pure comedy. The drama seems to be right out of Nature herself, all too grand, free and powerful to be immediately associated with single individuals and their particular ways.

CONCERT

Piazzolla 100!

Gävle Concert Hall, 26/3

Gävle Symphony Orchestra

Ryan Bancroft, conductor

Bjarke Mogensen, accordion

Piazzolla "Aconcagua" concert for accordion

Lacy "Aliento del mar" for accordion and orchestra - world premiere

Elgar Enigma Variations Op 36

-Translated from the Swedish by Svend Ravnkilde, 29 March 2021

Anmeldelse på svensk

Camilla Dal – artikel i Gefle Dagblad

En strömmad hyllning till mästaren Piazzolla

Tangomästaren Piazzolla hyllades av Gävle Symfoniorkester Lil Lacys och Bjarke Mogensens känsla för vatten förvandlade hela konserten till en hyllning till havet, skriver Camilla Dal om veckans konsert med Gävle Symfoniorkester.

Det var ett spännande, finurligt utformat program som Gävle Symfoniorkester strömmade på fredagen. En konstnärligt mogen höjdpunkt och ett ungdomligt genombrottsverk bands ihop av ett uruppförande. Konserten var också en hyllning till Astor Piazzolla, förnyaren och utvecklaren av argentinsk tango.

Konserten inleddes med hans konsert för ackordeon och avslutades med Elgars ”Enigmavariationer”. Däremellan fick vi höra uruppförandet av Lil Lacys ”Aliento del mar”, ett beställningsverk för ackordeonisten Bjarke Mogensen och Gävle Symfoniorkester som anspelar på både Piazzolla och Elgar.

Fakta om verk och soloinstrument utvecklades också fint i små anföranden i pauserna, men när jag lyssnade slogs jag främst av hur fint olika skildringar av vatten förenade dessa tre verk från olika tider och platser.

Tangon återkom i Lil Lacys ”Aliento del mar”. Verkets titel betyder ”havets andetag” och anspelar på tidvattnets rörelser. Kosmiska dragkrafter, buller och plastsopor, haven påverkas på många sätt.

Verket har som titeln anger en tydlig andning med fraser och avsnitt med pauser mellan. Svirrande ljud, prassel och korta melodifragment stiger mot ytan. Jag ser att slagverkarna har plastpåsar i händerna, de ska frammana undervattensvärldens särskilda knaster, men det är oklar om jag uppfattar ljudet. Jag hade förstås helst suttit i salongen.

Formens tunga grundgravitation förstärker den sköna tyngdlöshet i vilken melodier och ljud svävar. Ett parti där träblåset mullrar dovt i djupet får mig att tänka på musik av den isländska popartisten Björk.

Detta bryts snart av vibrerande crescendon som övergår i en tangomelodi, som på stranden till ett hav vars öde står inför ett avgörande. Slutet är en ljus, öppet stigande ackordeonmelodi, en hoppfull fråga som fortsätter klinga inom mig när den tonat ut.

Elgars fjorton ”Enigmavariationer” kom till i februari 1899. I partituret anger Elgar att verket porträtterar vänner, men vilka de var klargjordes först efter hans död. Själv tyckte han inte att det var viktigt utan såg sitt verk som ett stycke musik, vars gåta inte behövde lösas.

Jag föredrar att lyssna utan facit och slås även här av vattenkänsla och skiftande väderlek. Det blåser, blixtrar och blandas med komiska passager. Dramatiken är som hämtad ur naturen, alltför storslagen, fri och mäktig för att omedelbart associeras till enskilda individer och deras egenheter.

KONSERT

Piazzolla 100!

Gävle konserthus, 26/3

Strömmad och eftersänd konsert

Gävle Symfoniorkester

Ryan Bancroft dirigent

Bjarke Mogensen ackordeon

Piazzolla "Aconcagua" Konsert för ackordeon

Lacy "Aliento del mar" för ackordeon och orkester - uruppförande

Elgar Enigmavariationer Op 36